

BOREK (3) *sb m*

o oraz e jasne.

sg G Borku (1). ◇ L borku (1). ◇ pl A borki (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Dem. od „bor”; mały las iglasty (2) : Iakom ya nyewssyal dw praw poth srzednya xyashaczya pyeczaczya na wyełkie polye a na borky ymyenya brzvmyna *ZapWar 1546 nr 2636*.

Wyrażenie:»choinowy borek«: Wielka światłość wynikła w choinowym borku *KlonWor 46*.

2. n-loc (1) : [przy czym byli] Królów z Korozwęnk Lubelki/ Ian z Borku Brzéfki *SarnStat 905*.

Synonimy: 1. choina, choinczyna.

KN